

Sjómarkið varð víðkað ígjár.

Ígjár, 1. júlí, varð sjómarkið víðkað eftir tíu sáttmála, sum gjörður varð millum dansku og ensku stjórnirnar, og sum Føroya landsstýri frammanundan gav sína játtan til. Løgtingsmeirlutin góðkendi hendan sáttmálan.

Javnaðarflokkurin ynsktu sjómarkið víðkað so vit finga tað sama mark sum Íslendingar hava; men hesum vildu landsstýrisfólk-

arnir ikki lurta eftir. Tjóðveldisflokkurin kravdi 1901-sáttmálan uppsagdan uttan fyrilit fyri, hvat vinnast kundi við samráðingum.

Tað sjómarksekið, vit nú hava fingið við hesum nýggja sáttmála er ikki stórvegis broytt aðrastaðni enn í Vesturhavinum, har eitt reiðiliga fitt øki er komið aftrat.

Hesin sáttmáli er galdandi í 10 ár.

Úr Grønlandi.

Útróðrabátarnir hava fingið nógvan fisk í seinastuni, tá veðurlikindini hava verið til útróður. Teir koma upp í 2 tons uppá dagin. Fyri trolarunum, ið annars hava fingið ótrúliga nógvan fisk, er nú farið at minka; tó ikki so at skilja, teir fáa enn væl av fiski. Línuskipini hava eisini fingið nógvan fisk í síðstu viku og fyrrapartin av hesi vikuni — 1800 á dekk uppá dagin er vanlig veiða.

Arbeiðsamboð til sjúklingar

Á aðalfundi Føroya Arbeiðarafelags í mars í ár varð samtykt at savna inn pening til at keypa arbeiðsamboð fyri til sjúklingarnar í Hoydølum.

Inn komu einar 1600 kr. Umframt arbeiðsmannafeløg hava ymisk onnur eisini latið pening til hetta endamál, t. d. Føroya Fiskimannafelag og Skipafelagið.

Vit hava tosað við ein av sjúklingunum, S. Mikkelsen. Hann sigur okkum, at teir hava fingið nakað av hondamboðum til timbursmið, og at teir eru sera væl nøgdir við hesi amboð. Aftrat hesum fáa teir skjótt eitt dreyulag og ein snikkaarabok. Ætlanin er, at eisini kvinnurnar skulu fáa nakað av arbeiðsamboðum, men tað er vist ikki reiðiliga avgjort enn, hvørji amboð, ið skulu keypast.

Karolina Petersen, prestafrúan í Hvalvík, hevur verið í Danmark og lært sjúkraterapi. Hon er nú á bróstsjúkrahúsinum í Hoydølum og leggur sjúklingunum lag á ymist arbeiði.

Havnar kommunuskúli

Arbeiðið uppá hin nýggja skúlan gongur væl frá hondini. Nú liður væl at tekja hann. Múraraarbeiðið er útboðið. Blikksmiðjuarbeiðið gongur strúkandi. Teir arbeiða langt út á kvøldið við at seta takrennur upp.

Verður heiðafuglurin oyddur?

Um Havnarleiðina eigur nakað av heiðafugli — mest tjöldur. Býurin er vaksin nógv tey seinnu árin, og tað tykist, sum tjöldruni ikki hava hug til at rýma frá gomlu búplássinum sínum. Tey eiga tí nú á traðum og uttanfyri garðarnar. Og tað er hugnaligt at hava heiðafuglin so nær. Men tíverri, fólk hava so nógv av kettu, at tað er vandi fyri, at fuglurin verður avoyddur. Tær taka í hesum dogum mangan tjaldursungan. Ein kann siggja bæði tvær og triggjar liggja og lúra eftir sama tjaldursunganum. Eisini tykist at vera nógv til av útløgukatti uttanum Havnina, og hann er ikki hin mætasti.

Her má fáast eitt annað skil, um heiðafuglurin framvegis skal verða tann hugni, hann hevur verið okkum, ið búgva í Havnini.

Fuglavinur.

Teir vánaligu veginir

Mangir vegir í Havn eru vánaligir, og tað tykist, sum einstakir aldri kunnu fáa nakra ábót, og tað er stórt spell, fyrst og fremst fyri bilarnar, ið ikki slíta hálvan aldur; men eisini fyri fólk, ið einans hava apostlanna hestar at ferðast á, er tað ein sonn plága, at ganga gjøgnum hesar urðar.

Nakað síðan var eg og fylgdi einum gomlum vinmanni á seinastu ferð hansara gjøgnum hendan býin — sum hann hevur búið í gjøgnum eitt langt liv — og til hansara síðsta hvíldarstað. Tað má eg siga, ikki hevði eg trúð, at ein vegur kundi vera so illgongdur, sum hetta strekkið frá hospitalinum og út í kirkjugarðin, er. Tað var ein strævin gongd fyri ein gamlan mann; men tað harmiliggasta var, tóktist mær, at siggja, hvussu likvognurin duffaði — eg vil ikki siga, at hann slongdist sum tongul í brimi, tí tað vildi verið at gjort ov nógv av. — Mangan brattan

hevur mín gamli vinmaður farið og væl hevði eg unt honum eina stillisligari ferð, síðsta túrin, hann gjordi her á foldum.

— Vælsignaðir menn, tit sum stíla fyri býnum, fá okkum í minsta lagi hendan vegin so frægan, at hann verður farandi — fyri livandi og deyð.

Elligamal maður.

Heilt nógv arbeið

Hevur í seinastum verið í Havn. Í síðstu viku, tá Tjaldur, Hekla, saltbátur og timburskip lossaðu, var slíkt trot á arbeiðsfólki, at kommunan mátti lata arbeið sitt hvíla og lata manningina fara út á kaiuna at lossa. Menn, ið annars mest rógva út, hava, hóast væl hevur fingist av fiski, ligið á landi og arbeiðt. Fólk úr Nólsoy hevur eisini hjálpt til, og skúladreingir hava verið uppi í at landa saltfisk.

Nógv stórarbeið eru byrjað í summar, og tey krevja nógv arbeiðsfólk. Menn eru væl hyrdir yvir, at so nógv arbeiði er; men einstakir spyrja tó, um ikki okkurt av stórarbeiðinum kundi biðað til út móti vetri aftur, tí teir kenna av ringum royndum, hvussu lítið mangan er at vinna vetrardagin.

Enska herskipið.

Romola kom á Havnina hósdagin. Her skal tað liggja til einaferð í dag; men ætlanin sigst at vera, at tað skal halda seg undir Føroyum einar 14 dagar. Hetta verður sett í samband við, at sjémark okkara í gjár varð víðkað eftir sáttmálanum, ið gjörður er við Ongland.

Stórt er skipið ikki. Tað hevur eina manning uppá ca. 100 manns.

Jóh. Fonsdal kom miðvikudagin heim undan Grønlandi við ca. 420 tonsnum av Saftfiski. Hann landar í Vestmanna. — D. P. Olsen hevur keypt fiskin til turkingar.

Fiskanes roynir enn í Grønlandi og ætlast at hava tilsamans út móti 1000 tonsnum.

Kallsevið siglur heim. Eystanefstir frættist, at Stella Argus hevur 140 tons.

Tróndur í Gøtu, ið hevur landað 210 tons til Bacalao, fór miðvikukvøldið avstað aftur eysturyvir.

★

Havnarpakkhúsið. Eftir tilmæli frá havnarnevndini fékk Herluf Johansen havnarpakkhúsið á eystara kaiokinum at gera. Hann hevði næstlægsta boð — 204.000 kr. Teir hildu vist Magnus Tórsheim vera ov bílign.

FÓLKAFUNDUR

Verður veðrið gott í morgin, verður fólkafundur hildin í Varðaholuni við Tórshavn. Tað er ungmannafelagið Merkið, ið ger hendan fundin. Røðarar verða Dánjál P. Dánjálsson, kongsbóndi, Niels Winther Poulsen, lærari, og K. O. Videro, prestur.

Tey seinnu árin hava ikki mangir fólkafundir verið hildnir á hesum staði; men fyri einum 30—40 árum síðani var Varðaholan vanligt fundarstað.

GRINDIN

Sunnudagin varð grind funnin fyri Viðareði. Hon varð ríkin til Hvannasunds og hildin til har. Men litið bar til, einans 17 hvalir lógu eftiri, alt hitt fór aftur til havs.

★

Eftir tí, sagt verður frá hvalabátunum, so hava teir rakt við nógvna grind í ein landsynning úr Føroyum. Kanska fáa vit eitt grinda-rensli.

Prístal og lønir.

Frá 1. júlí er prístalið aftur upp farið við 3. stigum og er nú 314. — Tímalønin er orsakað av hesi hækkan farin upp í 3,74 kr. fyri vanligt arbeiði og upp í 3,99 kr. fyri handverkarar og bilstýrarar.

Kalvaveiða. Klakksvikarbátarnir royna nú mest eftir kalva, og eftir tí vit hava frætt fáa teir nakað. Summir royna heilt vestur móti Íslandi og koma heim at avreiða. Aðrir royna undir Føroyum, mest sunnanfyri. Teir eru oftast úti fyri vikuna.

Nýtt sjónleikarhús?

Leingi hevur spókt fyri byggjan av nýggjum sjónleikarhúsi í Havn, ella í minsta lagi fyri eini umbyggjan av tí, vit hava, og sum hevur roynst ótíðarhóskandi.

Felagið hevur eitt byggiloyvi, sum nú man fara at vera ov gamalt. Býráðið hevur ið hvussu er sagt frá, at byggjast má áðrenn heystið 1956.

Men stjórnin tykist at vera í iva um, hvørt teir skulu gera eitt annað hús, ella teir einans skulu byggja eitt nýtt skrímsl uppí hitt gamla.

Sagt verður, at stjórnin ætlar at kalla saman til felagsfund at viðgera byggimálið.

Ísafjarðarsteypið. K. í. og H. B. leika í Havn í morgin. Hetta er tann avgerandi leikurin í ár um Ísafjarðarsteypið.